

דממת-מוות אספה את שדה-התעופה בלוד. המטוס שנועד להביא את ארונותיהם של הנוסעים היהודים שניספו בהתקפת המחבלים על מטוס סוויסאייר בשווייץ, לפני עשרה ימים, צריך היה להגיע ללוד רק בתשע בערב, ביום השני השבוע. אולם דממת-המוות אספה את שדה-התעופה כבר שעות לפני כן. ראשונות הגיעו המשפחות, במכוניות פרטיות וברכב של אל-על, מכל קצות הארץ. הן רוכזו באולם ההמתנה של ארקיע. פנים קפואות, עיניים אדומות.

★ ★ ★

אם שכוחה מתעלפת

באולם ההמתנה המתינו גם ה צלמים והעיתונאים. אף כאן שררה דממה והרגשת אי-נוחות, על כי בעוד דקות ספורות ייאלצו להפריע לאבל השכולים. דקות ספורות לפני השעה תשע החלו ה-קרובים להיכנס לאולם. תהלוכת אבל מח-רידה, שניים שניים, בקבוצות, בודדים. הם יישבו בכורסאות ההמתנה, בסדר, ללא הגה. כאילו המתינו לבוא טיסה שיגרתית.

כך בדיק הם המתינו לפני עשרה ימים. אז הייתה האווירה אחרת. אז אחזו בידיהם ורי פרחים. שמחו, וציפו, עד שהגיעה הידיעה הנוראה.

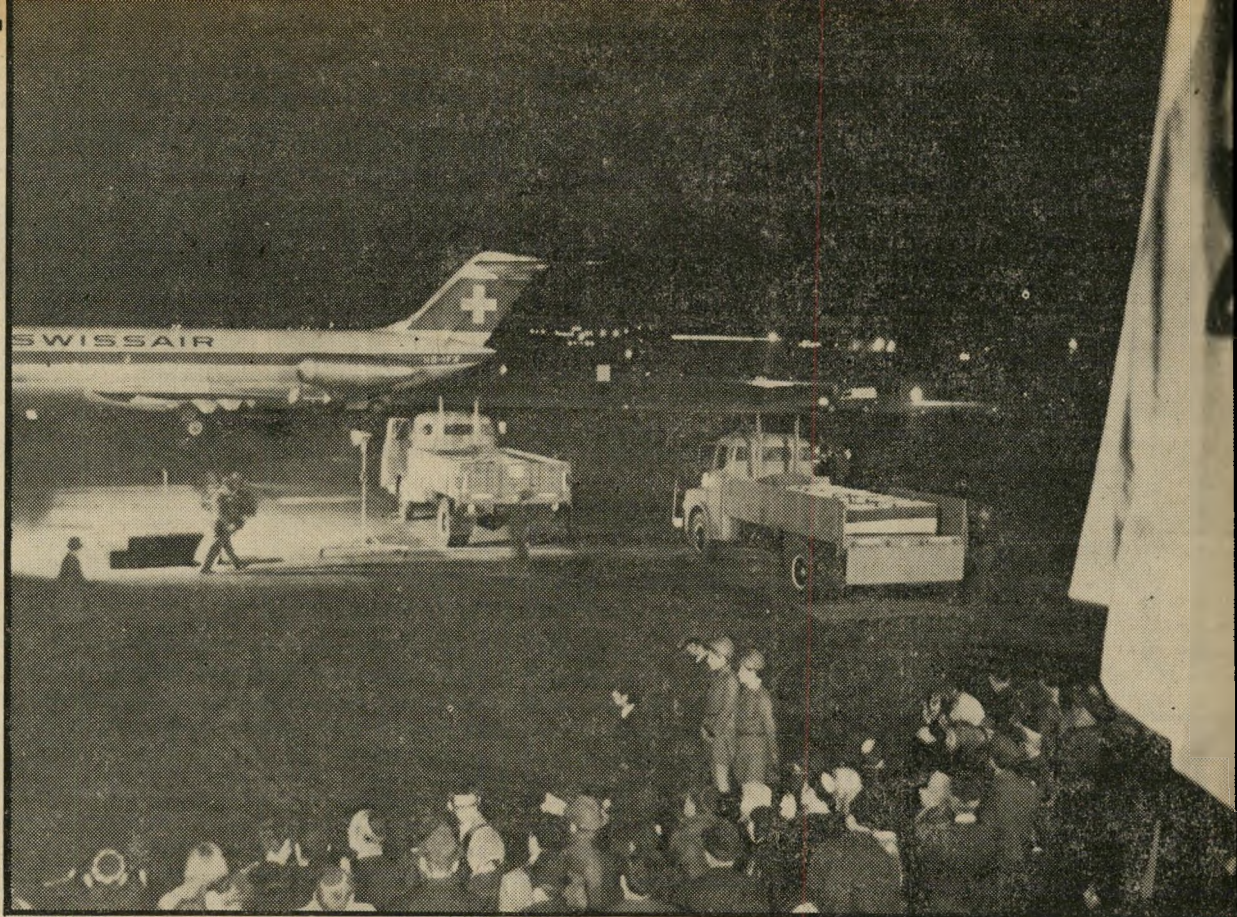
הצלמים החלו מצלמים. כמה מבני המש-פחות קמו והיפנו פניהם. אחרים הביטו נוכח עדשות המצלמות כאילו לא היו קיי-מות. אם שכולה חשה ברע, והרופא שהיה במקום חש לעזרתה. אחרים החלו לבכות, בשקט, ללא הגה. רק העיניים זולגות והפה רוטט. דיילת אל-על הזילה דמעות ללא כו-שה. קצין משטרה בכיר ניפנה לפינה: "אני לא יכול לראות את זה", אמר. עתה הגיע למקום גם שר התחבורה, עזר וייצמן, כש-כיפה שחורה לראשו.

★ ★ ★

דממה מחרידה

הממוס הגיע. מטוס קרוזל של חברת סוויסאייר — מטוס-מיטען מיוחד, ובו, פרט לאנשי הצוות, נוסע אחד בלבד: הרב שלמה גורן.

המלאכה האכזרית החלה. מנוף מיוחד מוריד את הארונות שלושה, שלושה. כל ארון נלקח בנפרד עלידי צוות של הרבנות הצבאית אל משאיות שהמתינו. משמר-כבוד משטרתי חולק כבוד. הארונות נעטפים ב-דגלי הלאום. למרות הפעילות הרבה, שוררת דממה מחרידה. כל ארון המונח על ריצפת המשאית חורק בקול שלא מן העולם הזה. תוך דקות ספורות תמה המלאכה. עשרים הארונות הורדו, הקרובים החלו לרדת ל-מסלול, כשעיניהם נשואות לארגוני העץ ה-לבנים על המשאיות. איש לא ניסה להתפרץ. איש לא ניסה

משאיות צה"ל טעונות ארונות המתים עטופי דגלים. ליד המטוס שהביאם

טיסת סוויסאייר

303 - הסוקרי!

קרובי משפחה מוכי יגון מקבלים את פני ארונות יקיריהם. בתמונה משמאל: אחת האבילות התעלפה